

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide ezimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyitványok.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Égész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárda-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Égész évre . . . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban kaphatók.

A vármegye s háztartása.

A megyék háztartásáról alkotott törvény élénk mozgalmat idézett elő országzszerre.

A törvényhatóságok részint önszántukból, részint a belügyminiszter felhívására sietnek végrehajtására vonatkozó intézkedéseket megtenni; sietnek a járásokonkénti beosztást, a szolgafirói székhelyeknek meghatározását, a tiszt, segéd, kezelő és szolgaszemélyzet számának s illetményeinek megalapítását, úgy évi szükségletük fedezésének módjait tárgyzó szabályrendeletet alkotni.

A szükséges intézkedések e sorát tekintve örömet hinnék, hogy a törvényhozás összpontosító törekvéseivel felhagyva, visszaadja az új megyéknek, a régi megye egyik fő attribútumát, az önmegkezelési és önmegadóztatási jogot; ha azonban a törvény rendelkezéseit közelebbről tekintjük, úgy vesszük észre, miként e törvény alig más, mint kísérlet, vajjon lehet-e az adót növelni a nélkül, hogy nevén megnevezessék.

Mi azonban nem ezt tartjuk a legnagyobb bajnak, mert ha a viszonyok nyomására folytán a kormányának pártjának akarva nem akarva ennyit meg kellett tenni, s reá kellett térni azon utra, mely az összpontosítástól elvezet, el fog ezen jutni odáig is, hogy belássa, miként az önkormányzat — nem a névleges, hanem a valódi s következetesen keresztülvitt önkormányzat — nagyon sok mindennek elejét venné a mi Európa államai legnagyobb részét rettegésbe tartja, vagy fenyegeti, s ha egyszer belátta, önfentartási ösztöne is kény-

szerteni fogja — akár hajlamai ellenére — a megkezdett irányban való haladásra.

A főbajt mi azon sajnos tényben találjuk, hogy nagyon megfogytak, vagy mi tán ennél is rosszabb, reményt veszítve, végkép elkedvetlenedve félrevonultak azok, kik az önkormányzat közvetítésére, szolgálataira hivatva volnának; az anyagilag független osztályokat, a megyék birtokosait értjük; mert megvalljuk, nem igen tudunk képzelni helyes önkormányzatot, ha közegei, a tisztviselők arra vannak utalva, hogy állásukat kenyérkeresetnek tekintsék, nem képzelünk különösen akkor, midőn bizonyos időközönkénti választás esélyeinek vannak kitéve; példákat tudnánk felhozni, — s csak azért nem teszünk, nehogy a kérdést személyessé téve élesítsük — melyek bizonyítják azon tagadhatatlan tény: hogy az ki nincs arra utalva, hogy éppen hivatalból éljen, magyarul mondván, kinek van hová menjen ha nincs hivatala, inkább megtartja, megóvja függetlenségét, mint ellenkező esetben, pedig a függetlenség az önkormányzat tisztviselőjének egyik fő kelleke, melyet még a kvalifikációnál is nehezebb nélkülözni káros következtések nélkül.

Nincs ugyan szándékunkba azt állítani, hogy független gondolkodású csak független vagyoni állású lehet, ismerünk istennek hála, elég ellenkező példát, de éppen e példák mutatják, hogy a ki az anyagiság alól magát ennyire emancipálni elég erővel bír, annak nem az a rendeltetés, hogy szolgabírói segéd vagy akár szolgabíró is legyen, azt utai bizonyára másfelé vezetik.

Örömmel üdvözlőnk az új tör-

vényt minden fogyatkozása daczára, ha e bajon tudna vagy akarna segíteni; de ezzel nem is foglalkozik, sem kényseríteni, sem kecseltetni nem fogja e törvényt a félrevonult elemet, teljesen leismondtunk a reményről, hogy kilépve a közélet küzdterére, megkísérte felelni a nagy kérdésre, vajjon azon intézményre, mely a szabadság bástyája, a közéletnek gőczpontja, a peszgo egészséges vérkeringésnek szivverése volt apáink korában, a világszellem csakugyan kimondotta-e a halálos ítéletet, mert romboló törekvéseknek utjába áll; avagy új életre lehet azt ébreszteni, csak a modernizmus gonosz mételységétől, nehéz békítől kell megszabadítani.

Pedig mégis kell tenni valamit, nem maradhat úgy mint eddig volt, nem szabad, hogy a megyei adminisztratio odább döcögjön, mert így következik az idő, midőn elhagyják azok is, kik a végzárta roncsolt hajó utolsó palánkjának megmentésében is szívesen fáradoztak.

Ha kell, hogy a megyei hivatal kenyérkereset legyen, hát meg kell hozni az áldozatot, hogy az is lehessen, el kell látni a tisztviselőt tisztességes fizetéssel, hogy anyagi gondoktól menten végezhesse teendőit, ezzel nem azt akarjuk mondani, hogy emeljük a fizetéseket magasabbra, mint a milyennel hasonrangú királyi hivatalnokok ellátva vannak, de igen akarunk mondani annyit, hogy a mostani fizetések hasonmagasságban meg nem maradhatnak, már csak azért sem, mert ha megköveteli a vármegye, hogy tisztviselője hol lakjék, pedig az új törvény szerint meg kell kövételnie, nem zárkozhatik el az elől, hogy a lakbért kárpótolja is.

Ez állam által nyújtott segély keretén belül meggyenkben a mostani létszámmal alig lesz elérhető, szükséges

tehát néhány felesleges hivatal, mint a megyei pénztárnok — kinek teendőit az árvaszóki pénztárnok, esetleg mellé adandó segéddel megerősítés nélkül végezheti — a járásorvosok állásának felhagyása; ha azonban ez sem segítene, hisszük, hogy a mai nehéz időkben sem fog hiányozni a megye közönségében az áldozatkészség s a nem mindennapi erő, mely ahoz kívánatik, hogy a már majdnem elviselhetlen terheket szaporítsa, habár csak csekély-lyel is.

Képviselő házukban Füzes-séry képviselő, azon interpellációt intézte Tisza miniszterhez, van e tudomása arról, hogy a gráci rendőrség bizonyos betörő bandát nyomozván Budapesten, a rablók jegyzékét küldötte át, mely jegyzékben egy képviselő neve is előfordulna — e súlyos becselenítő vádat Polonyi Géza képviselő magára vette, az interpellációt gaz rágalmozónak nevezte — a botrány oriasi a felháborodás általános; további kifejlesztését ez ügynek figyelemmel fogjuk kísérni, mert meggyőződésünk hogy a már eddig történtek is, valamint vissza tükrözik egész társadalmi viszonyainknak tég voltát, úgy különösen a pártra nézve mely kebelében ilyesmik előfordulhat, nem lehet hogy végzetessé ne váljon. Modern parlamentarizmus életünk rövid folyamában, már volt alkalmunk elég szomorú tapasztalatokat tenni, hogy a szabadelvűség neve alatt elfogadott realistikus zsidó irány hová visz egész pártokat is, ha többségre kerülven, hatalmat gyakorolnak. Az egykori deákpart fénykorát elérve, lánczid, temesvári erők és más ilyes sebek folytán hanyatlott, Tisza balközépe hatalomra jutva nem egy botrány által lett felkavarva, melyre csak nagyon átlászó fátyolt lehet takarni; a hatalomra jutásnak ez úgy látszik már végete; de hallatlan a népek és parlamentok történetében, hogy a kisebbség, természetellenre a hatalomnak; kiváló őrzője a tiszta nemzeti aspirációknak, botrányt botrányra halmozzon, hogy akkor, midőn a nemzetnek minden választáskor jobban nyilvánuló rokonszenve már-már diadalra segíti, öngyilkos módjára önmagát végezze ki. Világ renditő büntény történik Tisza-Eszláron, minden keresztény szív bo-

TÁRCSA.

OTTHON.

(Vége.)

Tiszta, szép templomocskánk van, hová az udvaromról mehetek be. Olyan közel van hozzám, lám a jó Isten is, e szerető atya, az én jó „Uram”, ki e csinos kis házában ott lakik, — kit imádó gyermekei naponként meglátogatnak. . . . En meg „kiszolgálom” az egyszert — lelki eddellel, melyhez a szükséges anyagot a szent könyvből s tiszta szivemből veszem . . .

Földi menyországom s a költészet tündérországá nékem a falu . . .

Falu . . . kedves falu! költészet világa! Életemnek földi tündér- menyországa! Kérded a hű fűcskét és a jámbor gólyát, Ki s mi vagyok. Ék majd bővebben elmondjak. S engem szerénység tilt magam! ajánlani . . . — De annyit oh! tényszerű szabad lesz mondani? Megöl a bánat, ha nem teljesül vágyam: Oh! hogy én az »Urat« faluban »szolgáljam! . . . «

Istennek hála! beteljesedett . . .
»Oh! teljesült az a régi »Az én vágyam!«
A tisztem most már, hogy: a jó Urat áldjam!

És áldom is mind a siromig;
Két jó nagy, tágas, egészséges szobám van, egyik az utcára ablakaival. Jó meleg konyhám, fűdött, — kettős ajtóval rajta, a belső üveges, — »sparherd«-del benne. Kamarám, istálló, ez cserepes, — térés. Pinczém az épület alatt. A paplak szindelyezett ugyan, de jól gondozott. 150 forintba került, kemény fából levő, vastag deszkából készült, szindelyezett, egy baromfi- és két »ertés-öl, egy fűdél alatt, zárosak. Egy holdnyi hasznavehető házi kerten. Tágas udvarom, melyben hatalmas »keresek« mély kut van, miből kristálytisza hideg ivóvizet a falu egy részének »kaczkias« menyecskei „helyre” leányai, é barna — »fehércselédek« hordják ragyogó tisztaságú bádog kánnában »zsajtár«-ban, takaros fejkön . . . Oly »firrissek« az eszemadták, úgy sietnek, tüzet kellven gyújtaniok, — annak

az »embőr«-nek a menyecske s az élemedett szülőknek s testvéreknek az »eladó«, ebédet készítendők . . .

»Füstölög a kémény, barna lány alatta. Piros szoknya rajta, — tüzet szít tűz ajka . . . (A legénység bomlik érette, miatt. De is gyöngy teremtés, jaj, az áldomadt!) — Muzsikaszó zendül . . . megrebben a lányka: S arezába esap szive édes lüngölése . . . — S ni! mint csak a cizca, egyet iramodik, A pitvarajtóban hogy megállapodik, Megnyomkodja kőtenye sarkával szep szomét S néz . . . elébe tartván parányi tenyerét . . . — Ah! de az a rut füst! napásgár-e? vagy mi? Nem akar szemének sehogý békét hagyni: Könybe lábát . . . s néz . . . néz . . . Oh! az a »gyöngy« legény

»Elkövetkezni« jött: haj! »sidegenbe«) mën . . . Holnap viszik meösze — »Taliánországba! — Ezután ugy hívják: »eszászár katonája!« — Leveles kerítés enged a szép lánykák. Kihajlik . . . s oda sug kedves galambjának . . . — De hisz virágos kis kertben van a lányka: Rozmaringot tűz az »ujjonze« kalapjára! — Vagy hogyha ugy is volt, hogy meg is csókolta? Isten tudj, látják-e még egymást? vagy soha . . .

A »parokhia« előtt vonul el az országot. Érdekes látványosság, midőn mint most is, Simontornyán »sokadalom« (országos vásár) levén, az itten keresztül vonuló 10—12 város, falu s pusztáról való, különféle népviseletű tájbeszédű, — vásárra, kocsikáson s gyalogszer, gyermekies örömmel mennők, ünnepi ruhába öltözött férfi-, nő« gyermekereget nézem . . . Mintha csak hajtanák! . . . Némelyek eladó »portékát« visznek kocsin s gyalog. Ez lovakat, a másik tehenet vezet, — sertést hajt amaz, egyet, kettőt, vagy egy »fókát« (falkát). Ez a nagy »vásári láda«-val s »sátorfák«-kal a kocsin, zörögve, — »mesterember.« Emez »balyu«-ban a hátán, görnyedve, — a másik, fején emel valamit. S a változatosság kedvéért egy—egy hintóval vágat el a négyes, — delnökkel a hintó sarkáiban, — uri könynyedséggel dölvé el . . . Kik meg csak ugy egy »jó napot« csinálni maguknak, rándulnak el, »üres« kocsin, vagy »üres« kézzel, »üres«

*) »Idegenbe«, — a külhön helyett használja ezt a nép.

fejvel, — »degez« (teli) »bugyelláris«-sal. No de majd vissza felő!! . . .

Még érdekes ezeket, mint visszaérkezöket látni, alig levén vége-hossza a »karaván«-nak . . . A »jó áldomást« ivott, kocsin jövök »gajdolvá« (dalolva), düledve a saraglyában, kalap és konty — félreítve, — hajtattva, futtatva, egymást »elkerülni« igyekezve, — (a gazda iván meg a bort: s a lovak a részegek), — s más kocsik meg rakva a vásárolt »csók-mók«-al: »tulipántos« láda, »sifanyér« (bölcső), »suppálátos« ágy (nyoszolya), teknő, hordó, fabrics, nyújtó deszka, sütőlapát, »szókrény«-nyel stb; s a gyalogszer jövök: eladólányok, legények, menyecskek, idősb »anyókák«, férfiak, gyermek — enyelegve devajkodva, — cipő, »rámás« cizma, (megpatkolva), »kékbeli«-sel, »rokoja«, »kacza«, »rópika«, »majkák«-nak való »matérijá«-val, — menyasszonykoszoru s vőfény- és vőlegénybokréttával, — »kecskerokka«, hagyma, »fentő«, »kalendarijom«, »kakukkos« óra, »fibrík«, »szilke«, (cse-repedények), »A. B. C.«, »istória«, »hajas-baba«, »zsebös köteny«, »tabányi piros török kendő«-vel részint vállukon, részint kezökben . . . És az így-igy megy reggeltől — késő estig . . .

S hogy még egyszer visszatérjek e bájos vidék ismertetésére, olyan kedves nézni a közelben levő szőlőhegyről, hol lakásomról 5—10 percz alatt ott vagyok, midőn a vonat Simontornyáról kiindulva jó át a simontornyai határon s jó be a némedi-i határba, — (e gyönyörű pusztába), és onnan Pinczehelyre mig csak be nem ér, tehát félóraig, a mely gyorsasággal futja meg az utat, mindig láthatni . . . S ugy estenden, naplemente előtt nézve, midőn a mozdony keményből dül a sürrő, vastag füst, mint egy hosszan elnyuló oszlop, — a leáldozó nap csodás színt adván neki . . . Vagy késő este nézni, midőn éles fűtyülését, hatalmas zörgését hallva, a szikrákat szórva, tűzszemei égve, nyargal és kísérteties alak . . .

Gyönyörű panoráma a hegyről nézve! Itt egy torony, ott egy másik, harmadik, negyedik, ötödik, hatodik — a távolban, egymástól különböző irányban . . . S amot a mesz-

sze hegyes földek lábában egy-egy pusztai csinos lak, egymástól távol, a nap sugaraitól megvilágítva . . . Távol-távol látszik egy sürrő erdőség . . . S közelben, Simontornyá alatt, az az uradalomköz tartozó, a némedi-i s más határokig és határokbá terjedő, 14 ezer hold koményfa erdő, melyben tömérdek szárnyas s más nemes vad: szarvas, őz stb. van. Hallatszik a vadászok »hallali«-ja, puskák ropogása, ebek esaholása . . . s majd egy távoli magaslaton, hosszan nyulva el, két sor orias fa, valamely országotat jelezvén . . . közel s távolban szántanak, vetnek, 20, 30, 40 ekét olvas-hatni . . . Amodább egy birkanyj . . . ajuhász-legény kampós botjára, előre hajolva támaszkodva, oly költőiesen bámészkodik a — semmisségbe. — igen, mert se lát, se hall ilyenkor . . . Csuk »gondol nagyot és merészt! . . . A biz! S majd előveszi tielikóját — »tulipántos« szüve ujjából s olyan notát fúj rajta a keresveséből, hogy — no! . . . hogy még azok a költözöködő darvak is meglissítják repüléseket . . . s szinte bánszabban kiugatnak, ezt a szép vidéket, enyhébbért ugyan, elhagynak . . . Babájára gondol a kujon! De hisz majd is kilopódzik az hozzá, — addig-addig, hogy szerét ejti s ugy megvizsgálja, hogy még! . . .

»Magasan repülök darvak krugatása, Pásztor-tiilikónak hangos búsulása: Méhetske zsongása, — pücske csiriplése, Két szerelmes hű sziv össz-csilingelése . . . «

Itt egy gulya . . . ott egy ménes . . . Hallik a méla, egyhangú kolompolás . . . »Fehér gulya, barna ménes halk csengése, Messziről morajló felhő búz zengése . . . «

S oh! mily megragadó, a hegyről látva, a leáldozó nap! . . . S majd kigyulnak a pásztortűzek: a puszták égő, lobogó csillagai . . . »Téritsd meg azt az ökröt, héj!! . . . « hallatszik a távolból . . . A falumbeli s a szomszéd község tornyában estimára csendülnek a kedves kis harangok . . .

Fehér tornyoskában vecsernye-harangszó, Harmatos fagyon turbikos galambzó . . . Egy-egy elkésett madár sugyan el fölöttem . . . Feljött a hold . . . Ragyognak az ég

szuért kiált — és akad függetlenségi képviselő, sakter védőnek; Kosuthot a párt védszentjét le kénszerítik magánjának magaslatáról, hogy védelmet irassanak vele azon zsidó faj számára mely az ő népét öli — a párt elnöke más keresztény testvér-felekezetest megtámad és nem ő rajta mult, hogy végzetes szakadást nem tudott előidézni — és végre megkoronázzák a botránkok sorát egymást tolvajbunda részesének, gaz rágalmazónak nevezve. Hallatlan visszaélés a választók bizalmával! Tehát csakugyan képzelhető, hogy annyira jutott százdunk morálja, hogy tolvaj képes magát megválasztani; vagy e vádat képes az ország színe előtt egyik képviselő, ártatlan társának szemébe vágni?! Lehetetlennek tartanók, ha megírva nem látunk a szomorú valót. Következmenyei kimaradhatatlanok, azonban erős meggyőződésünk, hogy azok csak személyiek lesznek, a szabadság, a függetlenség eszméjét nem fogják érteni, valamint az esetleg érdemtelten pap nem von le mitsem az áldozat szentségéből; az eszme az érdemtelten kezekből vissza száll egyedül igaz, egyedül romlatlan forrásához, a nép szívébe; és a nép okulva a történeten, átérve a veszelty mely hivatlanok által legszentebbjét fenyegette, a legközelebbi választások alkalmából, nem hangzatos központi ajánlatok utján fog indulni, hanem tanácsot kérve csak is saját szívtől fog, és azokat választja meg, kiket barátainak tart, és esze annak ismer.

Zsidó-házasság.

Törvényhozó testületünk elé javaslat készül benyújtani, mely a keresztények és zsidók közti házasságot lehetővé és megengedettte tegye. Azok kik bölebbek s nagyobbak akarnak lenni mint akár a teremtő maga, kik azt hiszik, hogy a nép szívében a kereszténység létezése óta élő hitet, egyszerűen a lomtárba decretálhatják, e törvénnyel vélik a kereszténység és zsidóság közt létező faji és vallási ellentétet, szóval a zsidókérdést megoldani. Ha lett volna még kétségünk az iránt, mily károsak a hosszan tartó illézsakok, az által hogy képviselőink a hosszas távollét alatt választóiktól elidegenkednek, és elvesztik a helyes érzéket azok kívánságai, érdekei iránt, ugy meggyőzne minket már csak az is, hogy a javaslatot előkészítő bizottságban az ily vér mételezés kigondolói egy szavazattal többségben lehettek.

Nem akarunk a tervezett zsidós házasságokról csak vallási szempontból szólni, mert e nézpontról indulva ki, az ilyes, a kereszténységgel ellenkező intézmények ugyis semmiek;

elhinné e romlatlan erkölcsi életi népünk hogy az valódi házasság, midőn az egyik fél a másikat elátkozottnak, az viszont tisztátalan álatnak tartaná; a keresztény fél imádkozna a szeretet istenéhez, hogy térítse meg házas társát, különben elkárhozik, ez pedig a sinagógában fohászodik a bosszuálló Jehovához, hogy pusztítsa ki a keresztényeket, tehát házas felét is, hogy izraele lehessen mielőbb az egész föld; a keresztény asszonynak volna körülmetélt fia, a keresztény apának zsidó leánya. És ezt nevezik bölesein megoldásnak! — De hagyjuk a vallási álláspontot; még senki sem nyult sem tartós eredménnyel sem büntelen annak alapjaihoz: azért csak mozgassák a modern lángelmék, kik annyira vágyakoznak a pénzes zsidó házasságok után, azon zsilipet, mellyel a keresztény türelem tartja zárva, a már háborgó vallási érületet; csak gyengítsék a töltéseket, és kif og törni az ár, melyet még oly cifra javaslatok paragrafusaival sem lesznek képesek vissza terelni azok, kik ma könnyelműen játszanak avval, mi millióknak legszentebb.

Tekintsük tehát mi is, a tervbe vett zsidóházasságot tisztán polgári szempontból, legyünk modern-ek és nézzük mit nyerhet és mit veszhet a magyar kereszténység a czélba vett keveredés által. Nyerhet: kondor hajat, lekonyuló orrt, felhajló ált, hosszú nyakat, lapos mellet, görbe lábat, néha kisebb vagy nagyobb garmada, a szegények átkával sújtott pénzt, és Geschäfts Geistot, az az magyarán mondva kedvet és képességet csinálni. És mit vesztené a magyar kereszténység? Elvesztené mindazon sajtáságainak tisztaságát, melyek őt képessé tették, ezen annyi ellenségtől körülvevtt hazát ezer évig fentartani, árán annyi kiontott szent vérnek melyet most kimondani is szörnyű: zsidóvérről akarnak javítani. Zrínyi-Eskeles alig fogná magát arra határozni hogy Szigetvár védelmében meghaljon míg meg nem tudná valjón mit fizetne Soliman, ha ő inkább szeretne lenni „eleven khotya mint döglött oroszlánny“; harcz nélkül kiveszne a magyar vitzsége, a dicsőséget, hazaszeretet, szabadság és függetlenségi vágyat a keverék magyarban mind csak a börze árfolyama szerint lehetne taxálni — de lenne mint mondják munkás, takarékos.

Vannak tehát csakugyan oly rövid látók kik a zsidót munkásnak tartják, a zsidót ki egésznap lótfut de ugyan soha sem dolgozik, ha csak munkának nem vesszük a benne soha sem nyugvó ösztönt, hogy midőn ül, fekszik, de talán ha alszik is azon jár esze, hol lehet egy gojt megrántani. Nem elég takarékos a magyar? talán igaz is; az életét oly gyakran feláldozott nép, ritkán az; de a zsidóval összekeveredés által ugyan nem lesz azzá soha; mert vajmi rosszul ismeri a zsidót, ki azt takarékosnak tartja, a zsidó tulajdonság a piszkos kapzsiság és nem a takarékoság; keresztény fogalmak szerint rendes háztartást, gondos háziasszonnyal, évről évre egyformán bizonyos polgári egyszerűségben, ezt a zsidó nem is ismeri; felment a papir vagy jó volt a gescheft akkor champagne bor; leszált a birkabőr ára akkor vöröshagyma, ez a zsidó élet mód, de hogy ez nem takarékos, azt csak azok nem látják be kik minden áron törvényesítetni akarják vágyaikat, valami gazdag zsidó sógorságba keveredhetni.

Nem hisszük, nem hihetjük, hogy létezen, ki a zsidóvérr beoltását a keresztény néphe előnyösnek tartaná, a zsidók megjavítását pedig ez uton megkísérteni akarni, az az 15 milliót száz ezer kedvéért akarni megmételezni, a sikernek az az a zsidó javítás lehetlenségének annyi példája után, mégis csak drága kísérlet lenne, melynek lehetséges árát ugy látszik azok meg se gondolják, kiknek oly kedvenc szójárásuk az emberi jogok; és az azok feletti tires fraziskodásban, elfelejtik a kereszténység elévülhetlen, mert nem csak emberektől nyert, jogait.

A javasolt törvényhozási szörny születt csak kérdésbe jötte is, annyiban azonban megnyugtató, hogy ebből is meggyőződhetünk, miszerint képviselőink is bekezdik látni, hogy ily mint van, a zsidósággal megenni nem lehet, felvé nyulnak a dologhoz, azért hoznak fél törvényt mint az uszoráról és korcsmai hitelről, vagy készülnek véveset hozni mint most a zsidós házasságokról, félnek kimondani az egyedül igazságot, egyedül lehető, a kereszténységet egyedül megnyugtatót: ki a zsidóval! és a zsidó pénz képzett hatalma előtti féltékenység meggondolatlannal neknek a keresztény nép, val-

lás erkölcsi érületét annak legbensőbb terén, a családi életben megtámadni. Vigyázzanak a hivatottak! dynamit készítsék és bomba vetőket itélnek ma, majd az egész világon, törvényt szegő gyilkosok, nem lehet számukra más mint marasztaló ítélet — de a népek története azokat sem fogja felmenteni, kik a szabadelvűség rosszul értelmezett czéje alatt a vallást támadó törvényekkel rakják a robbanó anyagot a kereszténység, tehát a trónok és államok alapjaihoz és minden áron kiakarván tépni az irás azon lapjait melyeken a zsidóság számára az örök átok van bejegyezve, elfelejtik hogy ugyan azon lapokon van megírva „add meg a császárnak mi a császáré.“

Kanizai.

Tudnivalók.

— **Az ideai fegyvergyakorlatok.** A császári királyi közöshadseregbeli gyalogosz ez ideai fegyvergyakorlata folyó hó 30-án veszi kezdetét és tizenhárom napig tart. Ezen fegyvergyakorlatra behivatnak az 1874, 1876 és 1878-ban besorozott tartalékosok, valamint azok, kik a tavalyi fegyvergyakorlattól bárminő oknál fogva elmaradtak.

— **A postai utánvételek ügyében** a közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszterium részéről közhírré tetetik, hogy az 1883. évi április hó 1-étől kezdve feladott utánvételes küldeményekért beszedett utánvételek a postautalványok módjára fizetnek ki a nélkül, hogy az utánvételes küldeményről szóló eredeti feladólevényt fel kellene mutatni. Az utánvételek lapok hivatalos díjmentes reklamási megcsinik, és az utánvételi összeg reklamásiért 10 kr. díj jár, mely azonban ha a reklám-czió alkalmával kiténik, hogy a késedelem valamely postahivataltalbi hibája által történt, a feladónak visszaadatik. A postautalványi jegyek folyó évi április hó 1-ével megszűntek. — **A közönség kezében levő úrlapok** a m. kir. postahivataltalnál 1883. évi december végeig más postai értékekkel kicserélhetnek.

— **A megyei központi választmány** az országgyűlési képviselő választók névjegyzékének 1884. évre hivatalból eszközöndő kiigazítására vonatkozó előintézkedések megtétele s nevezetesen a kiigazítási munkálatokat teljesítendő küldöttségek megalakítása czéljából folyó hó 26-án délelőtt 9 órakor, — **az egészségügyi bizottság** pedig a közönség egészségét feletle veszélyeztető szájj- és torokür bujakór elleni óvintézkedések, továbbá a fürdők közegészségügyi viszonyai tárgyában leérkezett belügyminiszteri körrendeletek feletti tanácskozás czéljából folyó hó 28-án délelőtt 10 órakor Kaposvárt az alispáni hivatalos helyiségben ülést tart.

A világ folyása.

Az irgyilkosok elleni per részben befejezést nyert azon halálos ítélettel, melyet a phönix-parki gyilkosok ellen hozott a bír-

ság, Bradyn az itél végre. — **Oroszország** per tárgyalása folyik den előkészületet mejelvények nagy pont litattak már, ugy hogy a koronázás elejére.

Nagy meglepe birodalmi gyűl nete által, hogy az tét most vegye tár jövő évet a social-p sének szentelhesse; lét, hogy a munkás kozzék, s azon kiv hogy e kérdés meg megérni szeretné s dalomszerte nagy a lakosság által.

— **Olaszország** egyre merészebben rekedési ellen, mielő és olasz szövetség csak — **Ausztria** ügyekkel foglalkozik oly élénk, mint imén.

— **Gruber Ján** május hó 1-én ügy rott, fő-utca 35. s kezdve az ügyvédek megbízatásolát kész töje s általános meg zsef ügyvédjelölt ur.

— **A Kaposvár** ság ezennel köszön véség parancsnoká ben szives volt a ho rezés czéljára s a ké dégek beszállásolá gedni, köszönetet m kir. közös hadsereg szives volt lakosokat bocsátani, végre kö város polgárainak, k kezett vendégeket posvár, 1883. ápril 1 tükár.

— **Sport.** Hi május 15-én indulv 68 óra alatt felgy maga nagy ékeser meg is irta. — **O zsidó urak** a távgy gyakorolati, de ki is

— **Spanga-haj** emberek, kiket nem belső ösztön, vagy l sadalomnak, emberi Hogy ha aztán ez s holmi 1000 forintos is sarkantyúztatik, ak sedés, hanem egy ne A szigetvári ember ezen deliriumában v ballagni valami „ar posan feltehetette, hog kormánybiztos nem Spanga?! Utcza ne s másik két ezer for iramodott a vélt gon nát, Baranyát összek nem fogott, hanem kamaját az 1000 f azt bizony zsebében rence, hogy az igaz va, mert bizony a sok embert elvont á stól, sőt még józ Allitól Erdélyből Szigetvárra a kincsel szert elcsótot kincs el idejüket és vagyó lomb mestersége a S

— **Kormánybi** a személyben, kire nagy urat gyantit mikor meghallottuk városunkba, még pé véleményünkben ne bennünket azon körl lőség egyik tagja korán abban hagy azért, mert: jön most aztán bizony mánybiztos valami a tanfelügyelőséget is alázatos tisztele nagyság és magasság jeszték kérdéseinkre mánybiztos? megt mint „Dömötör“, kat tanítani, arra költség mellett, hog mely az egész Kap találkozik, hogyan elbíni, hogy az a gáló bő pénzforrásá miből áll a t kor sajnáljuk hogy lapu a városházán tartan gathatjuk, hanem n nagyobb jövedelme melés concurrentiá Kaposban, ha —

csillagai... Beállott a »falusi est«... a pusztai szent csönd... mit az ezer meg ezer béka sajtáságos, hangos brekegése s később a fölmile bájos dala s a réti madár fütttyögése kellemesen zavar meg... Majd az éjbe is jól behaladunk... Hullanak a csillagok... Az egymáshoz közel levő faluk ebei — összecsalholnak...

„Holdas éjszakának átsuhanó felhő, Messziről, líhegve szállt illatos szellő; Kis ház ablakából derengő mécsvilág, Ah! a kis szobában egész népdal-világ!... Bizonyosan oda a „fonóba“ járnak, Kendő-„firhang“-on át kilátván az árnyak... Éjféle időben fölmile-csattogás, Készt székéről a nagy ostor-pattogás!...“

Gyönyörű tájképet teremthetne, e hegyről nézve, az ihletett művész. Már biz ezt a sok szépséget, nagyszerűséget méltányolni, megfigyelni tudni, — abban gyönyörködni, élvezetet találni, nem hétköznapi lelkű, de költői s művészi szellem s nemes érzékkel bíró emberek képesek. Mindezeket összeségükben látni: szép! szép!... megható... elragadó!... elábrándító!...

Ti pedig barátjaim mind, a magamformájú, a nemesben szépen gyönyörködő szellemű emberek levén: jertek el ide szépet látni!

Oh, ti jó lelkek! dunaföldvári száz barátom, közületek a városi papot, a városi poétát átállván, félvén, csak egy is — egyszerre »vizítélve« szerencsétlenni: ismerés a ti különösen nemes lelketek »gázsim«-nak szerény voltát, csekély »minéműségét«, — szánván »állapotomat«, — lévén pedig »egy személyben« az a majdnem végzettség (?) vált — »háromság«... Most már a száz kedves barát tán — egyszerre látogatandja meg a falusi papot, a falusi poétát!...

Oh! hozzon Isten benneteket!... Van nekem egy »terülmegabroszkám«: az én titeket hálásan szerető mesés szívem, mely csodát is mivel: megnyer- vén varázslatával számotokra kedves, nagylelkű »hiveim«-nek — »szókrény«-ét s

pince-szer«-ét is! Igen... itt az én »hiveim« valóban hiveim! S én meg nekik az »Urban« — »atyjok« levén: hát mint ily nagyon kiterjedt számos »családú«, »család-jait« szerető jó »atyá«-nak egy-k-másik »tehető« »gyermekem« az »Urban« segítőndek »atyjok« jó barátjait szívesen, »munkás szeretettel« elfogadni!...

Hej! sokszor »megkuráltatok« (diák műszó): fizetvén értem is a »czekh«-et! Bizony több ízben megvendégeltetek mind nyilvános helyen, mind saját házatoknál! Az Uristen is áldjon meg benneteket! Illo hát, hogy miután itt végre már — »otthon« vagyok, némileg, tehetségem szerint viszonzolni legyen szerencsem a sok jót, melyvel emberségetekből élettem... Oh! jertek!... »Ne tiltsák fáradságukat!«... — Ah! mintha már itt volnátok!... »Csiháj világ!«, »Hadd szóljék az a csöndes!«, »Huzd rá!«, »Tölts!«, »Ki kell inni!«... »Vérd bele Márkus« a vonóddal!... — »Halljuk Bélát!«, »Halljuk!«... — »Kh!... kh!...« Minthogy — tehát — minekutána — mivelhogy — mindenesetre — bizonyosan — a reánk elkövetkezendő sötét éjszaka mélyeséges homályának következtében az én Istenem jóvoltából származó boldogságnál fogva, mindközönségesen kívánom — hogy az Uristen okvetlenül éltesse! Vívát!...

„Jelős!“, »Helös!«, »K ülö m ö s!«... — »Dalolj egyet, Nándor!... a magadéiból!«

„Duna, Duna, de boldog vagy, Földvár alatt hogy elfolyhatsz, Földvár alatt egy ház előtt! Világ szép asszonya előtt! — E, ha én a Duna volnék, Földvár alól el se folynék, — Azt a házat körül venném: Szép asszonyát hej! ölelném...“

„No még egyet!«... — »Megfogadtam én egy kis feeskét, Kis feeskét, Lesse ki a legszebb menyecskét, Menyecskét, Ha kilesi, tudja ki tőle, Hej, tőle: Jutok-e még néha eszébe, Eszébe?...“

Feeske vissza azt a hirt hozta, Azt hozta: Régi szeretőmet meglapta, Meglapta, Meglapta, ráesett egy hégig, Két hétig, De csak s írni láttam mindétig... Mindétig!... — »Halljuk Nándort!«, »Szavaj egyet!«... »No, abból a hazafiasokból!«... — »Szabad Magyarország! Ez legyen a jelszó! Vesszen el, bár ki az, A ki az ellen szól! A szabadság: a lég, Az élető elem! Szabadság nélkül az Élet, kin, győtrelem...“

Szabad Magyarország! — De me csak kiáltok! Mindaddig szolga, rab, A míg függni látjuk... — S ne jajveszékélünk! T e n n i k e l l i t t e m m i ! — A magyarnak ismét Magyarnak kell lenni! — »Éljen!...« »Éljen!...!«, »Még egyet, Nándor!...«

Van egy anya: a »népifenség!«, A kit azzá Isten kent rég, — Uralmától a zsarnokság S bérenceit őt megfoszták. Ne csüggedj, »népifenség!« anyánk! Azok leszünk, a mik valánk: Szabadok! ah, annál többek: — Nem ismerünk nálunk fölbet!...

„Éljen!«... »Éljen!«... »Éj, hagyjuk ezt, jó fiúk!... Endre!... Sándor!... Béla!... meg mind a — százan!... Igyatok!... Igyunk!... — »Erső jó bor a némedi Mégse tud a földhöz verni, — Ha megver is, kiheverem. Hej! nem bír, a hunczut, velem! — Igazán! — E pohár a ti örök emléktü barátságokért!... E pohár... Jertek, hadd öleljelek meg... hadd csokoljalak meg... — »Hajnalodik, fiuk! Induljunk! Nándornak még ma papolnia is kell!«, »Majd fölváltja valamelyőnk! Mire való a »révérénda« meg a »biblia!«, »Sz« majd csak

ság, Bradyn az ítéletet május 14-én hajták végre.

Oroszországban a nagy nihilista per tárgyalása folyik. A császár koronázására minden előkészületet megtesznek, sőt a koronázási jelvények nagy pompával Moszkvába is szállították már, úgy hallatszik mégis újabban, hogy a koronázás napja elhalasztatik június elejére.

Nagy meglepetésben részesült a német birodalmi gyűlés a császár váratlan izenete által, hogy az 1884/5-re szóló költségvetést most vegye tárgyalás alá, azért, hogy a jövő évet a social-politikai kérdések elintézésének szentelhesse; az agg császár inti a gyűlést, hogy a munkás-kérdéssel tüzetesen foglalkozzék, s azon kívánalmának ad kifejezést, hogy e kérdés megoldását agg kora dacára megérni szeretné s óhajtáná. Az izenet birodalomszerző nagy megelégedéssel fogadtatott a lakosság által.

Olaszországban a miniszterium egyre merészebben lép fel Franciaország törekedése ellen, mióta a német-osztrák-magyar és olasz szövetség csakugyan létrejöttek látszik.

Ausztriában a Reichsrath iskolai ügyekkel foglalkozik, s a harcz e felett csak oly élénk, mint imént nálunk. —

H I R E K.

Gruber János országgyűlési képviselő május hó 1-én ügyvédi irodát nyit Kaposváron, fő-utca 35. sz. házban, a mely időtől kezdve az ügyvédek minden szakába vágó megbízásokat készséggel elvállal. Irodavezetője s általános meghatalmazottja Schäfer József ügyvédjelölt ur leendő.

A kaposvári loárvértes rendező bizottság ezennel köszönetet mond a m. kir. honvédség parancsnokának, mely már harmadik ízben szíves volt a honvéd gyakorló teret árverezés céljára s a lakatny egyik termékeket beszállásolásra a bizottságnak átengedni, köszönetet mond továbbá a helybeli cs. kir. közös hadsereg parancsnokának, mely szíves volt lakásokat a bizottság rendelkezésére bocsátani, végre köszönetet mond Kaposvár város polgárainak, kik szívesek voltak az érkező vendégeket lakásaikba befogadni. Kaposvár, 1883. április 13. M. a k. f. v. y. Géza, titkár.

Sport. Hirsch Ferenc fogadott, hogy május 15-én indulva Kaposvárról Budapestre 68 óra alatt felgyalogol. Mint ezt ő maga nagy ékesen a »Pesti Hírlap«-ban meg is írta. — Orvendetes jelenség, hogy a zsidó urak a tárgyalásban kezdik nemcsak gyakorolni, de ki is tüntetni magokat.

Spanga-hajza Szigetvárt. Vannak emberek, kiket nem nagy nyugodni a dicseretes belső ösztön, vagy lelkesedés, használni a társadalomnak, emberiségnek, a hogy csak lehet. Hogy ha aztán ez az ösztön vagy lelkesedés holmi 1000 forintos díjak kiállításba helyezésével is sarkantyúztatik, akkor az már nem is lesz lelkesedés, hanem egy neme a csendes örjögésnek. A szigetvári ember is így járt; lehet, hogy ezen deliriumában valahol az országuton látott ballagni valamit „armer Reisendert“, kiről alaposan feltehető, hogy ez se valami herceg, se kormánybiztos nem lehet. . . . hátha ez a Spanga? ! Utezu neki! rögtön kocsit fogadott, s másik két ezer forintot áhitóztó társával utána iramodott a vélt gonosztevőnek. Végre is Tolnát, Baranyát összekoborolva — Spangát ugyan nem fogott, hanem kocsiúvarban megfizette kamatját az 1000 forintnak arra az időre, míg azt bizton sebében vélte tartani. Valódi szerencse, hogy az igazi Spanga már el van fogva, mert bizony a kitűzött 1000 frt reménye sok embert elvont hasznos rendes foglalkozásától, sőt még józan eszében is megzavarta. Állítólag Erdélyből évenként megszoktak jöni Szigetvára a kincskeresők is, kik ott a monda szerint elásott kincs után való kutatással állás el idejüket és vagyonukat: bizony ez sem különös mesterség a Spanga hajszolásnál!

Kormánybiztos. Arrogans szó, mely a személyben, kire vonatkozik, okvetlen valami nagy urat gyanít. Mi is így voltunk vele, mikor meghallottuk, hogy jön kormánybiztos városunkba, még pedig Nagy-Bajomból. Ebbeli véleményünkben nem kevésbé erősített meg bennünket azon körülmény, hogy a tanfelügyelőség egyik tagja tegnap délután már ideje korán abban hagyta a tarokk parthiet csak azért, mert: jön a kormánybiztos! . . . Már most aztán bizton következtettük, hogy a kormánybiztos valami nagy taumatador, ki még a tanfelügyelőséget is sarkára állítja, míg végre is alázatos tisztelettel — mellyel minden nagyság és magasság iránt viselkedünk — előterjesztett kérdéseinkre, vajon miféle ur az a kormánybiztos? megtudtuk, hogy az nem más, mint „Dömötör“, ki itt meg fogja a kaposi-
kat tanítani, arra alkalmas napi díj és uti költség mellett, hogy azzal a 13 kas méhvel mely az egész Kaposvár városa és határában találkozik, hogyan kell oly nagyon okszerűen elbánni, hogy az a város gazdagodására szolgáló fő pénzforsrássá váljék. Nem tudjuk ugyan miből áll a t. kormánybiztos ur tudományja, sajnáljuk hogy lapunk megjelenése előtt már a városházán tartandó előadást meg sem hallgathatjuk, hanem mi úgy képzéljük, hogy legnagyobb jóvedelmét, maholnap a czukorter-
melés concurrentiája mellett akkor hoz a méh Kaposban, ha — pénzért mutogatja a kor-

mánybiztos ur maga. — Bizony, bizony századunk nivelláló hatása, nagyon megalapítgatja már a nagyságokat, és a régi nagyhatalmu kormánybiztosok halvány parodiái ma már csak phylloxera, méhe és „uram bocsá!“ utóbb még a bolha tulajdonságaira is készek lesznek bennünket megtanítani, mely utóbbira nézve előre is tiltakozunk, miután ugys tudjuk már, hogy a balhának mi a tulajdona: csip, ugrik meg szereti az asszonyt, addig van; erre bizony nem kell kormánybiztos. Egyébiránt különös, hogy a Kis Péter (már hogy a Jágoesi) után jön a Dömötör! amaz a mi régi jó mesterembereinkből akar cizmáink, ruháink és butoraink nagy veszedelmére modern iparosokat csinálni, emez pedig a jámbor méhek czred-
éves alkotmányát akarja megrendszabályozni. No jertek csak Dömötör és Kis Péter! — Mikor már rég meg van írva, hogy Kaposba nem jó jöni nagy embernek!

A villany-világítással foglalkozik s próbálkozik Németh polgármester ur. Az egyik próba a Freystadtler-féle fás-kerthen annyira sikerült, hogy tisztelt barátunk, Trombitás Mihály ur — megyei aljegyző — a villanyos világításban — szemé fényét vesztve — nem látta meg a huzalt s keresztül esvén rajta, kezét fizamította ki.

F. hó 15-én tiszteik vezetés alatt 86 honvédünk ment Pécsre a tanzáslóaljhoz. Három hónapig lesznek ott.

Az ismeretes Wohlheim-féle ügy a büntető törvényeseken 1466 szám alatt van beiktatva s eladós végett a törvényeséki elnök ur által Fodor Géza bíró urnak adatott ki

Nagyra vannak a böszénfiak, hogy az utolsó zsidónak falujukban felmondván a quartélyt a felperesnek szent-György-napra ki kell hurcolkodnia Böszénfából. No hát ez is csak valami; de akkor kell majét jubilálni, ha a böszénfi uradalomból is ki lesz már tudva a fő-zsidó. Egyébiránt nem ellenezzük, ha szerkesztőségünk meghívásával a böszénfi plébános ur ez utolsó előtti zsidó kihurcolkodásának örömeire is valami alkalmas jubiláris majálisat rendez.

Vaddisznót lőtt Laczko János szent-tamási erdőpásztor a szent-tamási erdőben. A vad azonban átment a határos ropoli erdőbe, s ott vészett el. A szerencsés vadás nem respektálta a vadászati törvényt, „hogy azé a vad kinek földjén kimul“, hanem utána ment és az idegen határból elszállította az elejtett ritka vadat. A vadász Rebach kedvelő gazdája Stein Albin nagyon megörült a bár tiltott helyről hozott vadnak, s rögtön el is adta 15 fért Tóth, kaposvári hentesnek. A vad emse 3 mázsa sulyal bírt, s 5 malacz volt benne. Nem is reméljük, hogy az új földesur ügyes vadászatát a kártékony vad elpusztításáért a 15 frt. Rebachból jutalomban részesíteni fogja.

Tegnapra virradóra Terebezd pusztán Szabó Sándor kocsiút sörteséjéi tavajok agyonlőtték. Nyomozás folyamatban van.

A tiszta-eszlári vér-dráma befejezéséhez közel. A királyi államügyész vadíratát a törvényesékekhez beadta, melyből kivonatlat a következőket közöljük: Az államügyészség háromféle vádat emel és pedig Schwarz Salomon, Buxbaum Abraham, Braun Lipót és Wolner Bernát ellen azért, hogy Solymosi Eszter előre megfontolt szándékkal megölték. — Scharf József, Junger Adolf, Braun Adolf, Lusztig Sámuel, Weiszstein Lázár ellen, hogy Solymosi Eszter megölését szándékosan előmozdították — végre: Vogel Amsel, Smilovics Jankel, Hersko Dávid és Gross Márton ellen, mert segítséget nyújtottak arra, hogy a fogvatba vett büntető eljárásnak sikerét megghiúsítsák. A végtárgyalás június hó elején lesz, tanu mintegy 200 lesz heidézve; a vád alapját Scharf Móritz vallomása szolgál, a tanuk nagy része a hullá-csempészet körül tapasztaltak iránt fog felvilágosítást adni. E borzasztó per kimenetelét, mint halljuk, Nyíregyháza vidékén lázas feszültséggel várják, úgy hisszük, nem kisebb az érdeklődés az egész keresztény világon; rég lejárt a boszorkány-perok kora, ki hitte volna a 19-dik században, hogy ember-áldozat iránt folyhasson vizsgálat.

Spangát, kit erős gyanu terhel, hogy Majláth országgyűlési meggyilkoltatásában részes, Pozsonyban f. hó 12-én elfogták. Több napot és éjelt nevezett városban töltött már apróbb korcsmákban és rossz hírű házakban, míg egy leány a nyakán levő forradásról reá ismert és a rendőrséget figyelmeztette; elfogatása alkalmakor Spanga revolvert vett elő és avval 3 lövést tett, egyiket saját szájába, mely azonban nem ejtett rajta életveszélyes sebet, sőt már néhány nap alatt Budapestre fogják szállítani. Eddig eszközölt kihallgatásairól a napi lapokban hosszú közleményeket olvastunk, de melyek végre is mind alában összpontosulnak, hogy Spanga minden részességét a gyilkosságban tagad, ép úgy, mint Pesten befogott állítólagos bűntársai: Berecz, Piseli és Jávor, majdnem ugy látszik, előre megállapított és megbeszélte tagadási tervet követnek és a vizsgáló hatóságoknak még nem kis fáradságukba fog kerülni ezen sötét ügybe világosságot árasztani.

Aranytollat adott át Pécsen a pápa

küldötte Ngos Troll kanonok urnak, elismerésül a jótékonykodás terén szerzett érdemeiért.

A ki vértanukat szállított. Egy tragikus történelmi esemény résztvevője halt meg a napokban a vidéken; Petrovics, azon szerb kocsis, ki egy sötét éjjel az aradi vár sánczai közelében megjelent azokkal, a kik a tizenhárom vértanu holttestét lopva elszállították a bitófa árnyából.

Elv a törvényszék előtt Fűgh Károly községi polgármester, Markovits szombathelyi birtokossal párbajt vívott, komolyabb következménye nem lévén, a szombathelyi törvényszék 8—8 napi fogházra ítélte őket. Markovits két havi halasztást kért, hogy az alatt kegyelemért folyamodhasson, mi néki meg is adatott, Fűgh ellenben arra kért intézkedést, hogy mielőbb megkezdhesse fogságát, elve lévén senkitől sem kérni kegyelmet.

A pápa-keztelyi vasut vonal érdekében Pápa városa feliratot intéz a képviselő-házhoz, a felterjesztés szerkesztésére Kiss László, Antal Gábor, Hananes Béla, Horváth Lajos és a város főjegyzője küldettek ki.

Csepregi falu Sopronmegyében e hó 7-én félig leégett. A tűz éjjel ütött ki, egy borzasztó szélvész alatt. A kár tetemes.

Ne neked névmagyarosítás! Teljék benne kedve, a ki divatba hozta. . . . Az a bizonyos Zsufák László nevezetti esztergomi születésű egyén, aki pár évvel ezelőtt Sturnét rabolta ki, s emiatt pár évet ült Komáromban, onnan kiszabadulva vezetéknevét Hunyadi-ra változtatta; és így a Zsufák László! Később 50 krért lett Hunyadi László! Később szatirálja a névmagyarosításoknál tanusított bűnös könnyelműségnek. Teljék benne kedve, a ki divatba hozta.

A tavaszi loversenyek Bécsben ez évben május első napjaiban tartatnak 7 napon keresztül. Minden napra hat futás van előjegyezve. Az eddigi nevezések igen kielégítőek. A versenyteret felállított díszes néző-emelvény ugyane napokban egy részében leégett, de az ideiglenes állvánnyal pótlatták.

Zsidó magyarosodás. Legújában jelent meg Erdélyben egy zsidó lap »Siebenbürger Israelit« czim alatt, mely más épületes dolgok közt azt vitatja, hogy szükségtelen a zsidóságnak magyarosodni. Szempontunkból ez ugyan egészen közömbös, nekünk sem az original, sem az ojtott zsidó nem kell, de közöljük fentebbi hirt, mint illustrationt a zsidó-barátok, örökös ujjonagsaiknak a zsidó magyarosodása felett.

Országgyűlés.

A „központánodai“ törvényjavaslat letárgyalatott. Alig volt még vita mely oly hosszú s oly élénk lett volna, mint az, melyet a képviselőház e törvényjavaslat felett folytatott. Hogy minden lépten nyomon előfordult a nemzetiség kérdés a szász urak, s hogy a felekezetek is majdnem hajba kaptak az Mocsary Lajos képviselő ur érdeme, hát a tárgyalás befejeztett huszonnégy napi tanácskozás után. A kormány javaslata ezuttal nem maradt mindenben változtatás nélkül s több rendbeli módosítás fogadtatott el; két napig tartott, s nagy vitát keltett, M. a. d. a. s. z. J. ó. s. e. f. azon indítványa, hogy a tannyelv kizárólag magyar legyen; a többség az indítványt mellőzte.

Április hó 14-én választott Tisza Kálmán Helyi képviselőnek, a monarchia külpolitikájára vonatkozó interpellációjára. Válaszból annyit tanultunk, a mennyit előbb is tudunk, az újságok után; nem erősítette meg de nem is cáfolta meg a miniszterelnök, hogy német- és olaszországok szövetségbe léptek. Ausztria-Magyarországgal, de azt kétségbe vonta, hogy ezen szövetség Franciaország ellen lenne irányozva. — Az április 16-ki ülést kiös jelenet fejezte be; Fűzesséry képviselő interpellációja a ki azért intézett kérdést a helügyminiszterhez:

„Van-e a miniszter urnak tudomása arról, hogy a gráci rendőrség február hó közepén Glavotsnik nevű biztosát Budapestre küldötte azon czélból, hogy egy állítólagosan Budapestben tanyázó tolvajbandát kinyomozzon? Van-e tudomása a miniszter urnak arról, hogy a gráci rendőrség által följegyzett névsorban egy országgyűlési képviselő neve is fel volt írva?“

Az interpellálót zajosan szakították félbe, kívánva, hogy megnevezze az illető képviselőt. Ő ezt megtagadta; Polonyi Géza azonban magára vette a dolgot, s így a botrány perczenkiut növekedett.

17-én a ház zárt ülést tartott ez ügyben — melynek elintézéséig, minden egyéb teendőit felfüggesztette — de határozatot nem hoztak, mert Pauler és Szapary miniszterek felszólására megvárják, míg Tisza Kálmán, ki hivatalosan Bécsbe járt, megérkezik, s a hozzá intézett interpellációra válaszolhat.

A választ 18-án megadta, mely szerint, a gráci rendőrség jegyzékében Polonyi képviselő neve nem volt benne, csak mellékelve volt Polonyi egy levele a meglopott gráci takarékpénztárhoz intézve. — E minisiteri válasz után Fűzesséry téves interpellációját vissza vonta és a háztól bocsánatot kért. —

V i d é k r ő l.

Balaton-mellől, 1883. április 8.

Tekintetes szerkesztő úr! A „Népjob“ f. évi 14-ik számában egy rövid, de velős közlemény jelent meg, mely szerint a Somogy megyei kir. adófelügyelőség tapintatos eljárásának sikerült volna, környékünkön garázdálkodó, több zsidó személyében uszoros töképezéseket felfedezni, illetve a tőkés eltitkolása iránt őket érdemlegesen megbírságnálni.

Miután azonban az uszoros jelölt zsidók piszkos arcképcsarnoka nem teljes, engedje meg Tek. szerkesztő úr, hogy ezen keret hiányait szerény tudósítással kiegészíthessem.

Tudva levő dolog, hogy környékünkön, nevezetesen Tur és Látrány községben nagy mennyiségű oly tőkés vannak uszora kamatra a községi lakosoknak kiadva, melyek jövedelem adó alá bevallva nem voltak. Hogy történt, nem kutatom; — elég az hozzá, hogy a kir. adófelügyelőség nyomára jött ennek és egyik hivatalnokát kiküldt azon utasítással, hogy az eltitkolt töképezéseket puhaltolja ki. Ez utasítás következtében a kiküldött mult hó 15-én megjelent Tur községben; hol, az általa kiküldött föl hívás következtében összegyűlt érdekelt felek határozott vallomásaik alapján, valóban kiderült az, hogy náluk oly töképezés van kiadva Stern Adám és Weisz Lipót turi töképezés zsidók részéről, melyek a fennálló országos törvényeink alapján tökékatam jövedelmi adó alá tartoztak volna ugyan, de a melyeket nevezett zsidók be nem vallottak minek következtében, — adott hamis állampolgári becsület szavuk ellenében, — az állam megkárosítása vétetett czélba. Ilyen a zsidó raffineria; miből önként következik az, hogy a zsidónak állam-polgári becsülete sincs.

Üdvözljük Tur községért még egyszer a kir. adófelügyelőséget azon igazságos törekvéseiért, mellyel az ily zsidó turpisságokat a nyilvánosság elé hozni iparkodik.

Turból a kiküldött, miután a nép feltárta előtte nyomoruság anyagi helyzetét, s töle annak orvoslását is kérta azon észrevétellel: „látom, hogy itt sok baj van, majd vala hogyan segíteni fogunk a bajon.“ — Látrányba ment, hogy ott is utasításához híven vizsgálatot eszközölthessen. Itt azonban már megváltoztak a szerepek, mert a jegyzőnek sikerült a kiküldött közeget egyéni felvilágosító befolyásánál fogva, — mely szerint itt eltitkolt töképezés nincs — tévutra vezetni, minek következtében az adófelügyelő kiküldött jóhiszemű vizsgálatot sem ejtve meg, távozott Látrányból. Ekkor történt az, hogy oly vakmerők is voltak, kik nem átalítottak ugyanazon polgároknál, kik egy hitelező zsidótl uszora kamatra kölcsönt bírnak, aláírás végett egy ívet bemutatni, hogy a sarokba szorított zsidó javára — kit mindenesetre uton ért volna a nemesis — oly nyilatkozatot írjanak alá, hogy ők az illető zsidónak nem adósaik töle semminemű kölcsönt nem bírnak. Ime a zsidó corruptió! Így vetkőztetik ki hazánk egyszerű polgárait öseiktől öröklött igaz ösztöne s nemes jellemükből a zsidók, s hintik el a jó erkölcsöket mételező demoralisatio magját.

Mi azonban mégis bátrak vagyunk a kir. adófelügyelő ur figyelmébe ajánlani, hogy Látrány és Lölle községben egy újabb vizsgálat rendeltessék el, miután tudomásunkra esett, hogy Látrányban is vannak zsidók által eltitkolt töképezések. — d. o. g. —

Gazdászat, ipar, kereskedelem.

Hernyóirtó szer. A kikelet a növényzettel együtt maholnap a hernyókat is életre fogja ébreszteni, minél fogva ellenük már jó eleve a következő kipróbált eljárást ajánljuk: 1/4 kilogram chlormeszet, keverj belé 1/4 kilogr. zsirt, ebből csinálj kis ujnyri vastagságú csíkokat, ezeket göngyöld szöszbe s így tekerd körül velők a gyümölcsfákat s egyéb a hernyóktól megóvándó növényeket. Az így védett fára nemcsak hogy a hernyó fel nem mászik, de a lepke sem száll reá, a már rajta lévő hernyó pedig lehull róla!

Kaposvári piaczi árak.

April hó 17-ről.

Buza	9 frt —
Rozs	7 frt 60
Árpa	7 frt —
Zab	6 frt —
Kukoricza	7 frt —
Métermázsánként.	

É R T E S Í T Ó.

Sz. : T—i. Nagyon természetes, hogy adni és venni ugyan egy mértékkel kell még — a zsidónak is; panasz esetében a szolga-bíró köteles eljárni. A levelet címére áadtuk.

K. . . J. . . . Ügye elintézve még nincs, feltevésében azonban téved, mert a késedelemnek egyáltalán nem ügyvéde az oka.

„Somogy.“ Körülményesen tudósítjuk le-
velben.

Szerkesztői üzenetek.

T. olvasóinkat s mindazokat, kik lapunk iránt érdeklél viselnek, kérjük, legyenek segítségünkre, hogy nagy feladatunknak teljesen megfelelhessünk; értesítsenek bennünket a köz és helyi érdekű eseményekről. Egy lapot az anyagi hozzájárulás fentarthat

ugyan, de hogy az legyen, a minek lennie kell, hogy képviselje kellőleg a vidék érdekeit, hogy kifejezést ad-

„Testvériség.“ Üdvözlőjük az új harczost, Cserepéldányt elküldöttük.

H. Sz.—d. Adjunk, levelet írunk.

Cs. Zs. Köszönettel vettük. Igérete teljesítésére nagyon számítunk.

Karmoldás. Csak hogy megjött a kedv, s akadt egy kis idő. Bejön e jóvá hó elején? Mondani valónk van.

Boronka. Ha csak lehet a napokban szóval válaszolunk.

Z. M.—r. Kérünk valamit.

Lapunk a lehető legpontosabban küldtétvén innét szét, ha t előfizetőink nem veszik ép oly rendszeren, annak csak a leadó postahivatal lehet oka, kérjük azért hogy az elmaradt számot, azonnal a postahivatal által reklamálni sziveskedjenek. A kiadó-hivatal.

Magánhirdetések.

„PHÖNIX“ biztosító-társaság.

Kaposvár, 1883. január hó 24-én.

3. cz.

Van szerencsénk a t. biztosítást kereső közönséget értesíteni, miszerint a legfels. helyen engedélyezett s öt millió forint biztonságai tőkével bíró „Phönix“ biztosító-társaság főügynökségét elvállaltuk és működésünket már meg is kezdtük.

A társaság biztosít:

a) tűzkárok ellen: (ha a villám által okozottak is) épületeket, gyárakat, gépeket, szállmást, élel-, takarmány- és iparkészleteket, bútorkat, állatokat stb.

b) jégkárok ellen: mindennemű földter-ményeket;

c) véletlen törés ellen: tükör-üvegek t kereskedések kirakataiban, kávéházakban és termekben;

d) az ember életére: meghatározott ösz-szeget halálesetre, túlélésre stb.

A társaság díjtételei a lehető legjutányo-sabbak, sőt a többi biztosító intézetek ellené-ben tán némi szembetűnő előnnyel is vannak megszabva, s nálunk közelebből is megtekint-hetők.

Kérjük bennünket biztosítási ajánlataival megkeresni, s főtörökvisit lenni, azokat leg-nagyobb pen ossággal fogadgatolnunk.

Megkülönböztetett tisztelettel maradván

A kaposvári főügynökség: Grósz és Kohn.

!!Képek!!

művészi kivitelű olajnyomások, széles arany-keretben következő olcsó árakért:

- A király arcképe 90/75 cmtr. 4.—
A királyné „ „ 4.—
Kossu li Lajos „ „ 7.—
Deák Ferencz „ „ 7.—
Konstantinápoly, Stolzau, Gastein Salz-burg, Hallstadt, Ischl, Gmunden, Ve-lenceze lát képe 96/75 cmtr. á 6.—
Vaddisznó — róka vadászát 110/50 „ „ 7.—
Üldözött szarvas. Elesett szarvas „ „ 7.—
Pusztai farkas vadászát. Rabló 200/75 „ „ 3-50
Mesélő vadász. Földő urnál. „ „ 8.—
Az elért szőkevények 110/56 „ „ 11.—
Az utolsó korosztály Népfelkelés „ „ 11.—
Az utolsó vacsora. (da Vinci) 110/56 „ „ 7.—
Madonna Sixtina. (Rafael) 110/66 „ „ 7.—
Mad. Immaculata. (Murillo) „ „ 7.—
Krisztus Pilátus előtt (Munkács) 120/25 „ „ 15.—
Miramare. — Genua 80/65 „ „ 3.—
Urnő, Urhölgy 90/75 „ „ 3-50
Halászeleány. A szép skótnő 80/65 „ „ 3.—
Nyár (fűrdői jelenet) (Makart) 100/50 „ „ 12.—
Tavasz. (Makart) „ „ 12.—

Csomagolás biztosan történik és jutányosan számítatik.

Megrendelés utánvétellel teljesítetik.

Solidágunkért régi hírnevünk nyujt biztosítást.

Szt. Lukács műintézet.

Bécs Hernals.

A borkezelést

gyakorlatilag tanítja az újonnan megjelent rendelménykönyv, melynek tartalma: Utasítás sa-vanyu, silány természetes borok nemesítésére, borok készítésére szőlőfirtók nélkül; — bor-készítésre borseprűből (100 literből 1000 liter) ártalmatlan anyagok hozzátevésével, olcsó tá-ital és finom palacszkaborok előállítására; — tö-vábbá utasítás mesterséges gyümölcs-must, bor-czetet, ecetléll, pálinka, rum, likörök, gyümölcs-levek, élesztő, illatszerek, gyógyszeresek, bal-zsam, szappan s ezernél több kereskedelmi czikk előállítására, melyek több mint 100% hasznót hoznak. Ára 2 frt. Megrendelések kész-pézfizetéssel, vagy postautalványnyal Hrdlicka Mária, cs. kir. szabad tulajdonos-nőből, Bécs, Wieden, Pressgasse Nr. 19. inté-zendők.

Laptulajdonos és kiadó SZALAY IMRE

1000 frt jutalmat

fizetnek annak, a ki bebizonyítja hasonlíthatlan nagyszerű lottó-játék rendszeremről az ellenke-zőt. E rendszerrel a veszteség lehetetlen. Min-denkinék ajánlható tehát, ki könnyű szerrel jutalmazó mellékkeresetre akar szert tenni, mert a befektetett tőke legalább 60%—100% tisztán jövedelmez. Rendszerem szerint magam is játszom a lotterián s mindig nyerek, ezért készséggel s ingyen közlöm mindenkiel e rendszeremet, s csak is hirdetésí díjaim kár-pótlásául egy forint beküldését kívánom, ezen-kül azonban semmiféle díjat vagy nyermény-osztalékot sem követelek. Tudakozó bérmen-tesített levelekre, ha 5 kros bélyeg is mellé-keltetik, azonnal válaszolok. — Czímem: V. Hrdlicka jun. Wien, Wieden grosse Neugasse 4.

Ritka alkalom új kocsik beszerzésére

Egy könnyű phaeton kocsit — körisfából természetes színbén; egy könnyű ruganyos (Sandläu-fer) kocsit színté természetes színbén; egy gazdasági szekér zöldre festve, helyszűke miatt jutányos áron eladó. Mindhárom kocsit egészen új s diszes kiállítású. Megtekinthetők Kaposvárott a megye házában átel-lenében lévő saját házamban.

ARMUTH JAKAB, Állatorvos.

6-2

Százezerrel az embereknek

a szép, buja hajzatát egyedül a haj- és szakálnövesztő szesznek köszönheti, mely egyidejűleg a fejkorpát is nyomtalanul elpusztítja; valamint az ehhez tartozó

valódi stájer alpesi növény- vagyis dió kivonat-haj-kenőcsnek

HRDLICKA A. M.

cs. k. és m. kir. szabadalm. illatsz. gyárából, Bécs, Wieden, Pressgasse 19. sz. a.

Eme felülmulhatlan szer az én gyakran ki-próbált haj- és szakálnövesztő, mely szabály-szerű használatát a stájer alpesi növény- vagy dió kivonat alkalmazása mellett a legrövidebb idő alatt a legkopaszabb helyeken az eredeti színbén állítja vissza a hiányzó hajzatot. Sok fiatal ember szép haját s telt szakálát egyedül e szesznek köszönheti. Kihullásánál már 8 nap leforgása alatt észrevehető e szer hatása. Korpaképződés alatt 3-szori használat mellett a legártatlanabb s legjobb hajfestőszer „kop-pitzinal“ (olomtartalom nélkül), mely a haját 10 perc alatt fekete, barna vagy világos-barna színre festi jótállás mellett, s a szürke, sőt a legfehérebb hajzatnak is a legfeketebb színt kölcsönözi. — Ezen „Koppitzinal“ hajfestőszer használatánál ajánlom különösen valódi kettős s erős dió kivonat-hajkenőcsömet mint szépitő-szert, rudacszkákban, továbbá ezen dió-kivonat-olajat a haj festése és növesztésére.

Ezen cs. kir. és m. kir. szabad.

haj- és szakálnövesztő szer

minden körülmények közt gyökeresen gyógyítja a beteg haj-gyökereket és a legrövidebb idő alatt biztosítja a legkésőbb korig, a gazdag hajzatot megőrző minden csuszos fejbán-talmaktól, s eltávolít a bőrtől minden tisztá-talanságot. — Tény, hogy sokszáz személy, kik teljesen haj- s szakáttalanok voltak, három hó leforgása — tehát aránylag rövid idő alatt szép, buja telt szakált — s dus hajzatot nyer-tek. A számtalan erre vonatkozó köszönő-iratok birtokomban vannak.

Megrendelések egyenesen

HRDLICKA ANNA MÁRIA

a cs. k. és m. kir. kizárólagos szabadalom tulajdonosához, mint a cs. k. és m. kir. szabadal-mazott haj- és szakálnövesztő szer eladóhoz. Bécs, Wieden Pressgasse, 19. sz. a. intézendők.

ÁRJEGYZÉK:

- 1 nagy alabastrom-üveg kettős haj- és szakálnövesztő szesz 3 frt 50 kr.
1 kisebb üveg 2 „
1 alabastrom-üveg tégely valódi stájer alpesi növény-hajkenőcs 1 „ 50 „
Ífjító dió-kivonat hajkenőcs 2 „
A valódi festőszer „koppitzinal“ veres, fekete, barna vagy világos barnához, 1.sz. (k.k), 2. sz. (sár-ga), mindkét üvegsze, kefével s csészével együtt, ára 4 „
1 üveg haj-ífjító dió-kivonat olaj 1 „
Dió-kivonat (szépitőszert) rudacska haj-kenőcs — „
Megrendelések a vidékről, ugy a külföld-ről a pénz beküldése vagy utánvétel mellett gyorsan s lelkiismeretesen eszközöltetnek. Csomagolás 30 krral több.

Nagyfontosságú! téglavetők-, cément-, mész- és agyágaru-gyárosok számára.

A kik légszesz-, kör- és lángkemenczéket (Vojaczek szab. rendszere szerint) teljes téglá-, mész- és cément-gyárakat berendezni készülnék, vagy az anyag gyártását általjában kiadni szándékoznak, továbbá kéz-, ló- és gőz-erőre berende-zett téglapréseket, valamint csengő téglák készítését, kőzutak, alapsöveket, kaná-lisok számára, gőzmozdony és gőzgépeket egyáltalában minden egyéb kézi szerszámo-kat beszerzeni ohajtanak, megrendelhetik azt alólírottnak czime alatt.

Körkemenczéimmél 60—70% tüzelőanyag takarítatik meg, lángkemenczéknél 40—50%.

és kezeskedem is egyforma, keményre égetett, tiszta színű, csengő áruért, törekedék nélkül. A fent említett berendezések kivételét, valamint tervek és költségvetések elké-sztését, elvállalom és azonnal teljesítem.

Tervrajzokat és ajánlatokat küld: VOJACZEK J. H.

műszaki irodája, különösen téglá-, cément-, mész-, agyágaru- és gyári tüzelő-rend-szer berendezésére.

Budapest, nagymező-utca 45. sz. 3-3

Fontos jelentés.

A rumburgi és sziléziai gyárak raktárjaikat FOGL E.

es. kir. udvari vászon-nemű gyára által Bécs, Mariahilfstrasse Nr. 25.

Hites becsölével megbecsültetvén, 35 százalék alatti a gyári áron alul, hogy rövid idő alatt mindent eladhasson, elárúsításra szánták.

Megrendelések a pénz beküldése vagy utánvétel mellett is (50 frton felül bérmentve) teljesítetnek, a becsár szerint.

Fehérura 1/2 és 1/4 tucat vagy kísérletül darabonként is megrendelhető.

- Uri gallérok, tucatja 1.20. . . . . 2.—
Uri és női kézelők tucatja 3.— . . . . 4.—
Nyakkendők, új divat, selyem dbja 30 kr. 1.—
Pamuting vagy nadrág dbja 1 ft. 1.50 2.—
Garmitur, színes (2 ágy-, 1 asztalkendő) 7, 9, 12.—
1 telt fehér vászon zsebkeendő 1.50, 2, 2.50 3. 4. 5. frt. legfinomabb . . . . . 6.—
1 telt fehérvászon zsebkeendő színes szélelkel 3. 4 frt. legfinomabb . . . . . 5.—
1 telt fehér battisztkeendő színes szélelkel 1, 1.50, 2 frt . . . . . 3.—
1 vég 30 rőfös színes ágyruha 6, 8 10.—
1 db 3) rőfös házi vászon 6, 7, 8 10.—
1 db 40 rőfös gazdasági vászon 10, 12, 15. 18.—
1 db 50—54 rőfös rumburgi vagy czérna vászon legjobb 18, 20, 25 . . . . . 30.—
1 db 30 rőfös shirting 5, 6, 8 legfin. 9.—
1 telt vászon törülköző 4, 5, 6 . . . . 8.—
1 asztalkendő, vagy színes abrosz 1, 1.50, 2, ... 2.50
1 telt fehér serviette 3, 4, 5 . . . . . 6.—
1 damaszt garn. (1 abrosz, 6 serviette) 5, 7.—
tizenkét személyre kétszer annyi.
1 db 12 lepedő vagy paplanboríték varrat nélkül 18, 20, 24, 30 . . . . . 36.—
Esernyő, tokkal 2, 3 frt, selyem, legfin. 5, 6.—

Szintügy kaphatók:

1 drb. 30 rőfös durva vászon 4 frt. 1 tucat fehérítetlen törülköző 1.50—2 frt. 1 tucat kis zsebkeendő 70 kr., 1 frt. 1 tucat fehér serviette 2 frt, kávé-abrosz drbja 39 kr.; szóval minden kapható, még pedig 20 százalékkal olcsóiban, mint általában. Ingek és alsónadrágok drbja is 75 kr. Levélbeli megrendelések, melyek bármely nyelven történhetnek; a pénz beküldése után, vagy levélbeli kivanatra utánvétellel is. Czím:

FOGLE, első cs. kir. udvari vászon-nemű gyára

Bécs, Mariahilferstrasse 25 sz.

HAGELMAN KÁROLY

könyv-, író- és rajzeszközök kereskedése, könyvkötészete és könyvnyomdája Kaposvárott.

Bátor vagyok a t. közönség becses figyelmét gazdagon berendezett könyv-, papir-, rajz-és írószerek kereskedésemre felhívni, a melyben a legolcsóbb kiadói árakon a következők nagy választékban megvásárolhatók.

Ugymint a magyar irodalom kiválóbb minden termékei díszkötésben és füzve, továbbá nagy raktára ifjusági iratoknak, diszmunkáknak és albumok-, hangjegyek-, jegyző- és notes-könyveknek, szivartárczáknak, imakönyvek minden hitágazathoz magyar és német nyelven, papir, bőr, bárszony és elefántcsont kötéseken, különösen ajánlom az imitirt elefántcsont kötéseket 1 frt 20 krtól egész 6 frtig, ugyszinté a nálunk közkedveltségű orgona virágok könyvét 1 frttől egész 2 frtig, rajz-, írószerek és festékek, írónok és réztollak nagy raktára, kereskedelmi könyvek nagy választéka 15 krtól kezdve egész 10 forintig, luxuspapírok, levélpapírok, és mindenféle rajz-, író- és csomagoló-papírok.

Nyomatványok

üggyvéd-, körjegyző-, halottkém- és községi bíró urak részére, melyből nagy raktárt tartok, konca 20 krtól 60 krig.

Tudomásomra jutott pedig, hogy eddig a nyomdai árakkal a nagyérdemű közönség érzé-kenyen sujtva volt a munka drágasága miatt, épen ezért ajánlom én az újonnan berendezett nyomdaüzletemet, különösen kereskedő uraknak, hol

1000 zacskó czégynyomása 50 krba kerül

és a zacskók nálam nagy választékban készen állnak és gyári áron adatnak el, egy szóval min-den e szakmához tartozók nálam igen olcsó árakon megszerezhetők vagy megrendelhetők és azok a legjobb minőségben elkészítetnek, minthogy nyomdagépeim olyanok, hogy Budapest városában is a versenyt képesek voltak kiállani.

Továbbá ajánlom könyvkötészeteimet, hol minden díszműár- és könyvkötések igen esinosan készítettetnek, ennek után a már régóta ismert nagyérdemű közönség bizalmát továbbra is kiérdemelni törekedni fogok, miért szives pártfogását kérve tisztelettel maradtam alázatos szolgálja Hagelman Károly.

Kaposvárott, 1883. Nyomatott ifj. Hagelman Károly könyvnyomdájában.

Kiad Kaposvárott, zár az előfizetői pénze Megjelenik Előf. Egész évre . . . Fel évre . . . Negyed évre . . . Egyes sz. Hétel könyvkereskedés

Rossz tüne

Temes vázottsága a m tartott a gyűlés előljárósága el séget azért, m zásából még a megfelelő ossz minek folytán állami adóvég az illető el Szárazon, kül hozták an fentebb irt so sor igen sok demes a megs De mi n az előjelekre ból következt gel restek va meg van, al tövét még ot Ekkor m kiabálás pedig nál semmit. Rosszakas sággal, „tűr dolnak bennü kezöleg áll a vagyunk, h s előbb-utóbb nősített n szünk áldo A vértan világboldogitá közt, a nemzet harczában ele okszerületen t sirhalmat má bélyegyi meg léje méltán t ség“ felirattá sirlézőt.

Közéletiú nagyobb része erős, meginga zánk és nemz az alszabadel alá rejtözött p

T A A F A mult h Kálmán minisz get vetett, — m tárgyát képezi a ben. Jóllehet a viselő tudomásul szát, — s az ut kérte is a bocsá zönség. A lap-elárú nak vannak kit ül a félelem, ho melynek Budap selő egy nemz tör-e be addig fíradalmait kipi A felkör könnyen fognak hóból, mely Dar tünk, időnként villám — mely gatókat« fogja társadalomból beszületes. Ki kölné, ha a pizs Nemzetünk üzött, ott a turi a felháborodott csáto-d-e büneit zászlóját sárral

A főváros rohanták meg a torithatlan ba